

ΣΧΟΛΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΩΝ ΜΕΣΗΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

ΕΤΟΣ Α'. ΑΡΙΘΜΟΣ 44
ΑΘΗΝΑΙ 11 ΙΟΥΛΙΟΥ 1936

ΙΔΙΟΚΤΗΤΑΙ } Κ. Δ. ΣΩΤΗΡΙΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ: } Μ. ΠΑΠΑΜΑΥΡΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΟΔΟΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 10

Η ΦΥΛΛΟΥ ΔΡ. 2

ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΜΑΣ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

ΙΑ) Η ΕΝΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Στο σχέδιό μας για την οργάνωση της Παιδείας με βάση το εφτάχρονο κοινό και υποχρεωτικό λαϊκό σχολείο το σημείο, που προκαλεί τις μεγαλύτερες αντιρρήσεις είναι η πρότασή μας να διορίζονται στα πολυτάξια λαϊκά σχολεία και πτυχιούχοι της φιλοσοφικής και της φυσικομαθηματικής σχολής του Πανεπιστημίου.

Την πρόταση αυτή την απορρύνουν και οι δημοδιδάσκαλοι και οι λειτουργοί της Μέσης Παιδείας, ο καθένας φυσικά από άλλη άποψη. Και η απόρριψη και τα επιχειρήματα, που τη στηρίζουν, αξίζουν πολλή προσοχή και πρέπει να διερευνηθούν συστηματικά.

Δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία, πως ο ουσιαστικός λόγος που κάνει και τους δημοδιδασκάλους και τους λειτουργούς της Μέσης Παιδείας να κρούουν τη λύση, που εμείς προτείνουμε, είναι το επαγγελματικό συμφέρον.

Και δεν το λέμε αυτό για κατάκριση. 'Απεναντίας εμείς υποστηρίζουμε με όλες μας τις δυνάμεις τα επαγγελματικά συμφέροντα όλων των λειτουργών της Παιδείας όλων των κατηγοριών και διακηρύσσουμε παντού και πάντα, πως οι επαγγελματικές διεκδικήσεις είναι και θεμιτές και δίκαιες, φυσικά όταν στηρίζονται σε αντικειμενικά δεδομένα.

Στην περίπτωση όμως, που τώρα εξετάζουμε, εμείς έχουμε την απόλυτη πεποίθηση, πως όχι μόνο δεν θίγονται τα επαγγελματικά συμφέροντα και των δημοδιδασκάλων και των καθηγητών, παρά απεναντίας υποστηρίζουμε με όλη μας την ψυχή, πως η λύση του εκπαιδευτικού προβλήματος, που εμείς προτείνουμε, είναι η μόνη, που εξυπηρετεί και τους δασκάλους και τους καθηγητές και την παιδεία.

Και για αυτό δεν αρχίζουμε τη συζήτηση από τη θεωρία για την ενότητα της παιδείας.

Προτιμούμε ή θεωρία για την ενότητα της παιδείας να βγει στο τέλος σαν αναγκαίο συμπέρασμα, αφού δειχθεί πως και το ατομικό συμφέρον των εκπαιδευτικών είναι σύμφωνο μ' αυτή.

'Ας αρχίσουμε λοιπόν από τους δημοδιδασκάλους.

Τι φοβούνται; Πως θα έλθουν οι πτυχιούχοι του Πανεπιστημίου να τους υπερφαλαγγίσουν; Να τους καθίσουν στο σβέρκο; Να γίνουν αυτοί διευθυντές των σχολείων; Να τους περιφρονούν με τις ανώτερες γνώσεις των; Να σταματούν τις προαγωγές των δασκάλων σε ανώτερους βαθμούς; Τίποτε απ' αυτά δεν πρόκειται να συμβεί.

Πρώτα-πρώτα για το ζήτημα των θέσεων αποδείξαμε, πως για να συμπληρωθούν τα σημερινά κενά και για να γίνει το δημοτικό σχολείο εφτάχρονο θα χρειαστούν τουλάχιστον πέντε χιλιάδες νέοι δασκάλοι. Θα διοριστούν δηλαδή όλοι όσοι σήμερα είναι ακόμη αδιόριστοι και θα λείψουν άσφαλώς άπάνω από τρεις χιλιάδες.

'Ε! λοιπόν, από τις τρεις αυτές χιλιάδες θέσεις οι πτυχιούχοι του Πανεπιστημίου θα πάρουν άπάνω κάτω τις χίλιες, βάλετε χίλιες πεντακόσιες. Πάλι θα μείνουν χίλιες πεντακόσιες θέσεις κενές.

'Ας σημειωθεί, πως οι νέοι δημοδιδάσκαλοι, που θα διοριστούν θα πιάσουν τα κάτω σκαλοπάτια της εκπαιδευτικής ιεραρχίας 'Αρα θα απορρύνουν προς τα επάνω περίπου τρεις χιλιάδες από τους σημερινούς δημοδιδασκάλους. Γιατί, αν εφαρμόσει το δικό μας το σχέδιο και τα παιδιά πρόκειται να φεύγουν μετά την έβδομη τάξη και να πηγαίνουν στο Γυμνάσιο, ή έβδομη τάξη θα ιδρυθεί άμέσως σ' όλη την 'Ελλάδα και θα γεμίσει από παιδιά, ενώ αν εφαρμοστεί το όχτάχρονο και τα παιδιά θα φεύγουν για το γυμνάσιο από την έκτη τάξη, θα περάσουν δεκάδες χρόνια και οι δύο ανώτερες τάξεις του λαϊκού σχολείου δεν θα έχουν μαθητές, άρα για περισσότερα μέρη και δεν ιδρύονται. 'Εδώ είναι το μεγάλο μυστικό του δικού μας συστήματος.

Και αφού τα σχολεία θα γίνουν άμέσως εφτάχρονα παντού και η διεύθυνση των πολυτάξιων σχολείων θα μείνει πάντα στα χέρια των δημοδιδασκάλων, γιατί αυτοί θα έχουν τα προσόντα της πολύχρονης υπηρεσίας, θα δημιουργηθούν άμέσως όχι μόνο οι πολυάριθμες θέσεις διευθυντών πολυτάξιων σχολείων, που θα τους δοθεί άσφαλέ

στατα ο βαθμός του τμητάρχη β', παρά και θα άνοιξουν πολυάριθμες θέσεις εισηγητών, γιατί φυσικά όλο το επίπεδο του σχολείου θα ύψωθεί και θα πλατύνει.

'Όσοι λοιπόν δημοδιδάσκαλοι ύπηρετούν σήμερα και άσφυχτούν μέσα στα σημερινά σύνορα του εφτάχρονου λαϊκού σχολείου με την προοπτική των λίγων θέσεων εισηγητών, που ύπάρχουν, θα ιδούν άμέσως να πλατύνει τεράστια ό όρίζοντας με την ίδρυση και οργάνωση των εφτάχρονων σχολείων, με το άνοιγμα χιλιάδων θέσεων προαγωγής στο βαθμό του εισηγητή και του τμητάρχη β' και ίσως και για μερικές θέσεις και του τμητάρχη α'.

Θα μάς ειπουν όμως οι συνάδελφοι: Δεν είτανε καλύτερα να γίνουν όλα αυτά, χωρίς να έλθουν μέσα στα σύνορα του λαϊκού σχολείου οι χίλιοι πεντακόσιοι ή χίλιοι έστω αυτοί πτυχιούχοι του Πανεπιστημίου; Δεν θα παίρναμε εμείς και αυτές τις θέσεις; Δεν θα είχαμε άκόμη μεγαλύτερο όρίζοντα προαγωγής;

Και άπαντούμε: όχι! Δεν θα είτανε καλύτερα! Γιατί το εφτάχρονο λαϊκό σχολείο δεν μπορεί σήμερα να ιδρυθεί χωρίς τη βοήθεια, την άπαραίτητη βοήθεια, που θα του δώσουν οι πτυχιούχοι αυτοί της φιλολογίας και των φυσικομαθηματικών. Γιατί το νέο λαϊκό σχολείο, που έρχεται ν' αντικαταστήσει τις κατώτερες τάξεις της Μέσης Παιδείας πρέπει πραγματικά να έφραμώσει ένα πρόγραμμα διδασκαλίας αντίστοιχο με τη μόρφωση αυτή και πρέπει να κερδίσει την έμπιστοσύνη της κοινότητας, πως άληθινά προσέγει και ύψώνει το επίπεδο της μόρφωσης που δίνει σήμερα το δημοτικό σχολείο. Αυτοί λοιπόν οι πτυχιούχοι είναι ή μαγιά, το προζύμι, που θα μάς δώσει το νέο ψωμί και είναι άπαράιτητοι.

'Επειτα, γιατί παίζουμε με τις λέξεις; 'Εμείς δεν ζητάμε πάντα να ύψωθεί ή στάθμη της μόρφωσης των δημοδιδασκάλων, δεν περάσαμε από τα Διδασκαλεία στις Παιδαγωγικές 'Ακαδημίες, δεν επιδιώκουμε την Πανεπιστημιακή μετεκπαίδευση, που τη θεωρούμε για πολύτιμο άγαθό και δεν έχουμε για ιδανικό μας να μορφώνονται όλοι οι δημοδιδάσκαλοι στο Πανεπιστήμιο;

Γιατί λοιπόν ή πρόληψη του στεγανού χωρισμού Δημοτικής και Μέσης Παιδείας που επικρατεί σήμερα, θα μάς έμποδίσει να ιδούμε, πως αυτοί οι νέοι έπιστήμονες που θα 'ρθουν στο Δημοτικό σχολείο, αυτό το νέο αίμα, που θα χυθεί μέσα στο λαϊκό σχολείο, δεν είναι οι πρώτοι δημοδιδάσκαλοι με πανεπιστημιακή μόρφωση; Θα παίζουμε με τις λέξεις δάσκαλος και καθηγητής; Να λοιπόν, που με τον τρόπο αυτό αρχίζει να πραγματώνεται άμέσως και σε άρκετά μεγάλη έχταση το μεγάλο όνειρο του λαϊκού σχολείου, ν' άποχτήσει δασκάλους με Πανεπιστημιακή μόρφωση και το μεγάλο όνειρο των δημοδιδασκάλων να μορφώνονται στο Πανεπιστήμιο.

Δεν έχουμε παρά να θεωρήσουμε τους νέους πτυχιούχους του Πανεπιστημίου, που θα διοριστούν στα δημοτικά σχολεία, αρχίζοντας με το βαθμό του εισηγητή, σαν την πρωτοπορία των δασκάλων, που μορφώθηκε στο Πανεπιστήμιο. Τι άλλο θα είναι οι ειδικευμένοι δημοδιδάσκαλοι, που θα μορφώνονται στο Πανεπιστήμιο, παρά πτυχιούχοι της φιλολογίας ή των φυσικομαθηματικών με παιδαγωγική μόρφωση. 'Ε! λοιπόν τέτοιοι είναι και οι σημερινοί πτυχιούχοι της φιλολογίας και των φυσικομαθηματικών. Και συνάμα με το σύστημα το δικό μας θα πάρει νόημα και ή σημερινή μετεκπαίδευση των δημοδιδασκάλων στο Πανεπιστήμιο, που καλά-καλά δε βρήκε ως τώρα το σκοπό της. Θα καταρτιστεί σκοπιμότερα το πρόγραμμα της, θα διαφοροποιηθεί σε φιλολογικό και φυσιογνωστικό τμήμα με παιδαγωγικά και θα τριπλασιαστούν ή τετραπλασιαστούν οι δημοδιδάσκαλοι, που μετεκπαιδεύονται στα Πανεπιστήμια 'Αθηνών και Θεσσαλονίκης.

Και τώρα ρωτάμε τους άληθινά εύσυνείδητους και προοδευτικούς δημοδιδασκάλους να μάς άπαντήσουν τίμα και εύλικρινα: Τι προτιμούμε; 'Ενα δημοτικό σχολείο με τους όρίζοντες που του άνοιγει ή καθιέρωση της συνεργασίας μέσα σ' αυτό και πτυχιούχων του Πανεπιστημίου ή ένα σχολείο, όπου ο πνευματικός όρίζοντας του προσωπικού θα

στάματάει στη μόρφωση του Διδασκαλείου ή της σημερινής Παιδαγωγικής 'Ακαδημίας; Και ρωτάμε άκόμη: Πρέπει ή δεν πρέπει να πέσουν οι μεσότοιχοι που χωρίζουν από μορφωτική άποψη, άρα και από άποψη ιεραρχική και βαθμολογική, τους λειτουργούς της δημοτικής και της μέσης παιδείας;

Μπορεί να ύπάρχει αμφιβολία για την άπάντηση; 'Ας μάς έπιτραπεί λοιπόν να πιστεύουμε, πως και από στενά επαγγελματική άποψη άποδείξαμε πως το σύστημά μας εξυπηρετεί τα συμφέροντα των δημοδιδασκάλων.

Και άς στραφούμε τώρα προς τους λειτουργούς της Μέσης Παιδείας. Γιατί κατά παράδοξο τρόπο άκούσαμε και από εκεί αντιρρήσεις για την 'ανάμιξη' του προσωπικού Δημοτικής και Μέσης Παιδείας. Θεωρήθηκε από πολλούς σαν ταπεινώση, σαν ξεπεσμός, σαν ύποβιβασμός, να «έγκλωβίσουμε» μέσα στο λαϊκό σχολείο έναν αριθμό πτυχιούχων του Πανεπιστημίου ή «καθηγητών» ή «λειτουργών της Μέσης Παιδείας». 'Εδώ βέβαια ένεργεί πολύ περισσότερο ή πρόληψη για το στεγανό χωρισμό δημοτικής και μέσης παιδείας, παρά στο. χασμοί για το επαγγελματικό συμφέρον.

Γιατί είναι όλοφάνερο, πως το επαγγελματικό συμφέρον των λειτουργών της Μέσης Παιδείας εξυπηρετείται άπόλυτα με το σύστημά μας.

Πρώτα-πρώτα θα διοριστούν άμέσως όλοι οι σημερινοί αδιόριστοι πτυχιούχοι της φιλολογίας και των φυσικομαθηματικών και θα λυθεί όριστικά το πρόβλημα της τοποθέτησης των νέων που βγαίνουν από τις καθηγητικές λεγόμενες σχολές του Πανεπιστημίου. 'Επειτα ή ύπηρεσία των πτυχιούχων του Πανεπιστημίου είτε σε λαϊκά σχολεία ύπηρετούν είτε σε σχολεία της μέσης παιδείας θα είναι ενιαία και συνεχής και θα λογαριάζεται στην ύπηρεσία σε σχολεία Μέσης Παιδείας για τον ύπολογισμό της προαγωγής σε ανώτερους βαθμούς και θέσεις. Το ίδιο και ή μισθολογική διαβάθμιση των πτυχιούχων δεν έχει τίποτε να πάθει. 'Αρα από επαγγελματική άποψη το σύστημά μας είναι άληθινή άπολύτρωση και άγκυρα σωτηρίας για τους πτυχιούχους της φιλολογίας και των φυσικομαθηματικών και πρέπει μ' ένθουσιασμό να γίνει δεχτό απ' αυτούς. 'Όσο το ότι θα ύπηρετούν πτυχιούχοι αυτοί του Πανεπιστημίου κάτω από τη διεύθυνση δημοδιδασκάλων, άς λάβουν ύπ' όψει τους, ότι αυτό θα το κανονίζει ή ιεραρχία των έτών της ύπηρεσίας. Το να ύπηρετεί λοιπόν ένας νεαρός πτυχιούχος της φιλολογίας κάτω από τη διεύθυνση ενός παλαιού και πεπειραμένου δημοδιδασκάλου, ούτε από εκπαιδευτική άποψη είναι βάρβαρο, απεναντίας πολύ σκόπιμο, ούτε και από ιεραρχική άποψη είναι άτοπο. Στο στρατό οι νεαροί άνθυπολοχαγοί της σχολής των Ευελπίδων ύπηρετούν κάτω από προϊσταμένους της σχολής των ύπαξιωματικών χωρίς αυτό να ταράσσει καθόλου την ιεραρχική τάξη.

Αυτό άλλως τε θα μάς το δείξει όλοφάνερα ή έρευνα, που θα κάνουμε στο έρχόμενο άρθρο μας σχετικά με την έσωτερική ενότητα της Παιδείας και που θα μάς δείξει, αν ύπάρχει κανένα άτοπο να συνυπηρετούν δημοδιδάσκαλοι με πτυχιούχους του Πανεπιστημίου ή απεναντίας αυτό θα γίνει για μεγάλη ώφέλεια της μόρφωσης του 'Ελληνικού Λαού.

«Η ΣΧΟΛΙΚΗ»

'Επειδή το κτίριο όπου ως τώρα ήταν έγκατεστημένη ή «ΣΧΟΛΙΚΗ» κατεδαφίζεται, μεταφέραμε από σήμερα προσωρινά τα γραφεία μας στην όδου 'Ακαδημίας άριθ. 10

